

Під час досудового розслідування за ст. 187 КК України прокурор наполягав на обов'язковому призначенні експертизи для визначення розміру збитків в разі вчинення розбою.

У разі обвинувачення особи у вчиненні злочину передбаченого ст. 187 Кримінального кодексу (розбою), який вважається закінченим з моменту нападу, призначення експертизи для визначення розміру завданих потерпілому збитків не є обов'язковим (п. 3.3.1. Огляду судової практики Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду (актуальна практика), рішення внесені до ЄДРСР, за березень 2021 року).

Слідчий призначив проведення експертизи по кримінальному провадженню, але суд визнав висновок експерта недопустимим.

Висновок слід вважати недопустимим доказом у випадку, якщо він був наданий експертом, який не має експертної спеціальності, що охоплюється предметом експертизи у конкретному кримінальному провадженні, а також у випадку, коли 31 Практика ККС у складі ВС Огляд судової практики ККС ВС експертизу здійснено експертом, свідоцтво якого на момент проведення експертизи визнано недійсним у порядку, встановленому законодавством України (п. 2.5 Огляду судової практики Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду (актуальна практика), рішення внесені до ЄДРСР, за період 01.01.2020-30.12.2021 року).

Слідчий керуючись ст. 242 КПК України призначив проведення експертизи для встановлення грошового еквіваленту.

Випадки обов'язкового проведення експертизи у кримінальному провадженні, передбачені у ч. 2 ст. 242 КПК, є імперативними та не підлягають розширеному тлумаченню. З урахуванням формулювання п. 6 ч. 2 ст. 242 КПК експертиза не повинна призначатися у тому разі, коли предметом кримінального правопорушення є гроші або цінні папери, що мають грошовий еквівалент, а також коли розмір матеріальних збитків, шкоди, заподіяних кримінальним правопорушенням, можна достовірно встановити без спеціальних знань, а достатньо загальновідомих та загальнодоступних знань, проведення простих арифметичних розрахунків для оцінки даних, отриманих за допомогою інших джерел доказування, крім експертиз (п. 2.5 Огляду судової практики Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду (актуальна практика), рішення внесені до ЄДРСР, за період 01.01.2020-30.12.2021 року).

Слідчий задовільнив клопотання сторони захисту, щодо допиту експерта на досудовому розслідуванні, у результаті чого викликав експерта на допит.

Відповідно до стаття 356 КПК України - допит експерта проводиться виключно в суді.

За клопотанням сторони кримінального провадження, потерпілого або за власною ініціативою суд має право викликати експерта для допиту для роз'яснення висновку.

Під час допиту у суді, експерт попросив надати йому для відповіді його висновок, який він надав на досудовому слідстві. Суд відмовив експерту у його клопотанні.

Відповідно до 5. ч. 6 ст. 356 КПК України експерт під час відповідей має право користуватися своїми письмовими та іншими матеріалами, які використовувалися під час експертного дослідження.

Слідчий викликав на допит експерта, для усунення розбіжностей в його висновках. Після допиту слідчий оцінив показання експерта та залишив у кримінальному провадженні один висновок, як основний.

Остаточна оцінка показань експерта, наданих у процесі судового слідства, покладається на суд.

У судовому слуханні сторона захисту поставила перед експертом питання: «Які пункти дорожнього руху порушив водій, що призвело до дорожньо-транспортної події».

Відповідно до 4. ч. 3 ст 356 КПК України експерту можуть бути поставлені запитання щодо наявності в експерта спеціальних знань та кваліфікації з досліджуваних питань (освіти, стажу роботи, наукового ступеня тощо), дотичних до предмета його експертизи; використаних методик та теоретичних розробок; достатності відомостей, на підставі яких готувався висновок; наукового обґрунтування та методів, за допомогою яких експерт дійшов висновку; застосовності та правильності застосування принципів та методів до фактів кримінального провадження; інші запитання, що стосуються достовірності висновку.

Отримавши постанову про призначення експертизи, експерт звернувся до слідчого з необхідністю ознайомитися з матеріалами кримінального провадження, що необхідно для проведення дослідження. Слідчий відмовив експерту у цьому, пославшись на таємницю слідства.

Відповідно до 9. ч. 3 ст. 69 КПК України експерт має право знайомитися з матеріалами кримінального провадження, що стосуються предмета дослідження.

Слідчий використав показання підозрюваного, які він надав експертові під час проведення судово-психіатричної експертизи .

Показання, надані експерту в ході проведення судово-психіатричної експертизи, є недопустимим доказом, оскільки особу не було попереджено про можливість відмовитися від давання показань та не відповідати на запитання (2.4.1. Огляд судової практики Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду щодо недопустимості доказів, отриманих внаслідок істотного порушення прав та свобод людини Рішення, внесені до ЄДРСР за період з 2018 року по жовтень 2020 року).

При призначенні експертизи слідчий не робив копій медичних документів, але направив їх експертові для проведення експертизи.

Відсутність у матеріалах кримінального провадження медичних документів, на підставі яких сформовано висновок експерта, та невідкриття цих документів стороні захисту на стадії виконання ст. 290 КПК автоматично не зумовлює визнання експертного дослідження недопустимим доказом, якщо зазначені документи було отримано у визначеному КПК порядку та сторона захисту не клопотала про надання доступу до них під час досудового розслідування або в ході провадження їй було забезпечено можливість реалізувати право на ознайомлення з такими документами (2.3.1 Огляд судової практики Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду щодо визнання доказів недопустимими Рішення, внесені до ЄДРСР за період з 2018 року по червень 2021 року).

Слідчий не запросив понятих при відібранні біологічних зразків для проведення експертизи.

Оскільки КПК України не передбачено обов'язкової участі понятих під час відібрання біологічних зразків для проведення експертизи, відсутність понятих під час цієї слідчої дії не є підставою для визнання висновку експерта недопустимим доказом (2.3.7 Огляд судової практики Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду щодо визнання доказів недопустимими Рішення, внесені до ЄДРСР за період з 2018 року по червень 2021 року).